ÇOCUK HAFTASI

N İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Hayvanat Bahçesindeki Facia

(OLMUŞ BİR VAK'A)

Sayı: 58

75 Krş.

HIZIR
MUMYALAR ülkesinde

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

TUTANKAMON KENDİ ODASINDA.. ÂLEM DEVAM ETMEDE...

HIZIRLA KONUŞAN EŞEĞİNİN ARKASINI BIRAKMAMAK LÂZIM.. ÇÜNKÜ ONLAR HER TEHLİKEYİ BAŞLARINDAN SAVMASINI BİLİRLER. HIZIR BİZİM MEŞHUR NASREDDİN HOCAMIZIN TORUNUDUR.. AKLI BOYUNDAN FAZLADIR.

YAY CANINA!

14

OYA'NIN BULUNDUĞU YER.. ESKİ MISIRLILARIN KIYAFETİNE BÜRÜNEN ADAMLARDAN BİRİ ELİNDE KIR. BAÇ OLDUĞU HALDE GELEREK KAFESİN KAPISINI AÇAR VE ARSLANA EMREDER:

LUBO! BU KIZI DERHAL YİYECEKSİN!

HIZIR'LA EŞEK NEREDEYSE MUMYALAŞTIRMA MASASINA YATIRILACAKLARDIR. ARKALARINDAN MIZRAKLARLA DÜRTÜK. LEYENLER KIZGIN BİR SESLE BAĞIRIRLAR

HAYDİ YÜRÜYÜN BE! BÜTÜN VAKTİMİZİ SİZİNLE Mİ GEÇİRECEĞİZ

EHRAMLAR BİRDEN SALLANMAĞA BAŞLAR TUTANKAMON ADAMLARINA BAĞIRIR

TELAŞ ETMEYİN.. ZELZELE BU.. EHRAMLARIN YAPISI ZELZELEDEN ZARAR GÖRMEZ!

FAKAT KITIR KAÇAR...

OYA'DA SALLANTIYI FARKEDER... ARSLAN KAFESTEN ÇIKACAĞI SIRADA BAŞLAYAN ZELZELE OYA'NIN ARKASINDAKİ ADAMI KAFESE SOKAR... VE KAFESİN KAPISI KAPANIR.

GRRRRRR

ALLAH YARDIMA YETİŞTİ FAKAT ZELZELEDEN YAKAMI KURTARABİLECEKMİYİM BAKALIM!

DEVAMI VAR

MEVSİMİN EN GÜZELİ

YAZ

YAZAN :
OĞUZ ÖZDEŞ

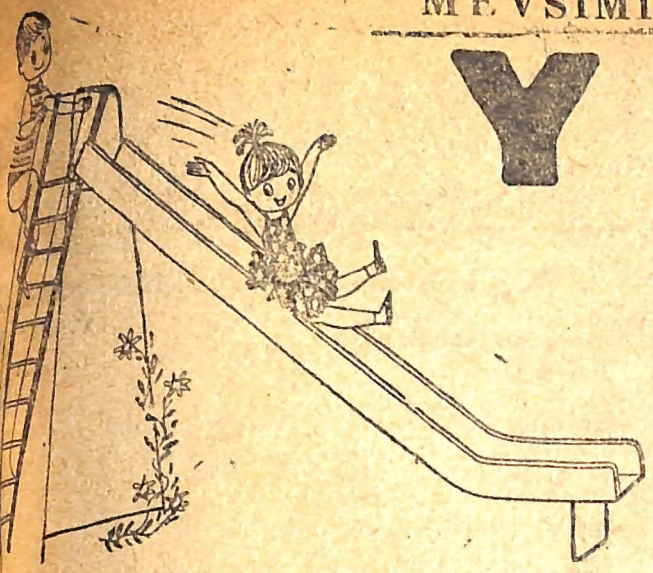

...nayet, hepimizin özediği ...klediği yaz geldi.

...zi bir gün sevindirip, er... ...nü dargın yüzüyle neş'e... ...kaçıran ilkbahar yağmur... ...rtınalı ve serin günler ni... ...sona erdi.

...emyeşil tepelerde ve ni... ...iz kırlarda gözün alabil... ...e uzanan çiçekler, ılık ...n bahçelerden veya de... ...n getirdiği koku, meyva... ...n yerlere kadar eğilen a... ...r, artık yazın geldiğini ...eliyorlar.

...undan sonra geçecek her ...bizi biraz daha yazın gü... ...ne ve sıcaklığına bağlıya... ...r. Bugün yediğimiz bir ...nın yerini, yarın, yeni, ...nda bir meyva doldura... ...Bu güzelliklerden ve ta... ...verdiği nimetlerden o ...haz duyacağız ki, çok ...n, sonu gelmiyecek hissi... ...ren bu güzel mevsimin ...ndan, bahçelerimizi sa... ...ak olan sonbaharın ses... ...edasız beklediğini düşüne... ...ek kadar, neşeli ve gam... ...acağız. Hele 5-6 ay sonra ...tekrar geleceği aklımız... ...bile geçmiyecek...

...u mevsimde, denizin zev... ...hiç doyum olur mu? De... ...köpüklü sularına atıl... ...serinlenmek, yoruluncu... ...adar yüzmek, sonra deniz... ...ıkıp bir ağaç altında ve... ...zgın kumların üzerine u... ...ak, hangimizin arzuladığı ...lediği şey değildir ki...

...Yalnız, eğlenirken ve yazın ...çıkarırken, çok dikkatli ...ız lâzımdır. Fazla güneş, ...denizde kalmak, daima ...için zararlıdır. Zaten her ...ifratı, insana zarar verir. ...Okullarınız tatil oldu... Ço... ...z sınıflarınızı geçtiniz. Sınıfını geçemiyen veya ikmale kalan arkadaşlarınız elbette, geçenler gibi yazı ağız tadıyla, neş'e ve zevkle geçiremiyecekler. Ama herhalde, bu acı, onları gelecek yıl daha çok çalışmağa, diğer arkadaşları gibi sınıflarını geçmeğe sevkedecek...

Evet, yaz geldi...

Kışın, soğuk günleri, somurtkan havaları bitti artık. Şimdi aramızda bir dost gibi dolaşan güneşin aydınlığında ve sıcaklığında, içimizdeki renkli dünyayı aksettiren ağaçların yeşilliğinde, bambaşka bir canlılık var. Pencereler açık... Sokaklar ve caddeler hep gülümseyen insanlarla dolu...

Hele sizler... Herbirinizin gözlerinde, yazın parıltısını, saçlarınızda yaz rüzgârlarının kokusunu, oyunlarınızda gamsız gülüşleri her zaman görmek ve bulmak mümkün...

Eğlenin, gülün, yazın zevkini bol bol çıkarın... Fakat hiçbir zaman annelerinizi, babalarınızı, ağabeylerinizi ve ablalarınızı üzmemek ve eğlencelerinizde ifrata gitmemek şartiyle...

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1959 Yazlığı

Gelecek Hafta Çıkıyor

TÜRKİYE'DE ŞIMDİYE KADAR BÖYLE BİR YAZLIK HAZIRLANMADI

Baştanbaşa resimli yüzlerce mevzu

Az miktarda basıldığı, ikinci baskısı da yapılamıyacağı için bayilerinize şimdiden sipariş ediniz.

200 sahife - Fiatı 6 Lira

ÇIKARAN: TÜRKİYE YAYINEVİ

TARİHİ BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA : — 17 —

Gözlerine inanamıyordu. Kudret, bir Yunan yüzbaşısı kıyafetindeydi.

Kudret neşeli bir tavırla:

— Ooo... Sen misin Fethi Çavuş, diye ona doğru birkaç adım yürüdü.

Fethi Çavuşun şaşkınlığı hâlâ geçmemişti:

— Bu ne kıyafet yüzbaşım? Pusulanızı alınca, mühim birşey olduğunu anlamıştım.

Kudret, Fethi Çavuşun omuzunu okşıyarak gözlerine baktı.

— Bir müddet için de Yunan yüzbaşısı olacağım... Nasıl kıyafet yakışmış mı?

— Size ne yakışmaz yüzbaşım... Yalnız topraklarımızı işgal eden, masum Türkleri öldüren bir düşman kıyafeti içinde sizi görmek doğrusu biraz gururuma dokundu.

— Ama unutma ki Fethi, vazife herşeyden mukaddestir...

— Şüphesiz yüzbaşım...

— Mülâzım Orhan gelmedi mi?

— Herhalde o da pusulanızı alınca hareket etmiştir. Nerdeyse gelir...

Daha Fethi Çavuş sözünü tamamlamamıştı ki, çadırın kapısı açılarak Mülâzım Orhan içeriye bir rüzgâr gibi girdi.

Kudret'in değişik kıyafeti onu da hayli şaşırtmıştı. Kudret, arkadaşının elinden tutarak kendisine doğru çekti:

— Şaşırdın değil mi?

Orhan kekeliyerek:

— Hakikaten şaşırdım yüzbaşım! diye cevap verdi.

Bu sırada, çadıra Kezban girdi. Orhan'la Fethi, yeni bir şaşkınlığa daha uğramışlardı. Kezban hiç de Türk kızları gibi giyinmemişti. Kıyafetinde bir değişiklik vardı.

Kudret gülerek Kezban'ı onlara takdim etti:

— Nişanlım Marya... Ben de Yunan yüzbaşısı Peter...

Kezban Orhan'la Fethi'nin önünde bir reverans yaptı:

— Memnun oldum, kahraman Türk çetecileri...

Kudret iki arkadaşına döndü.

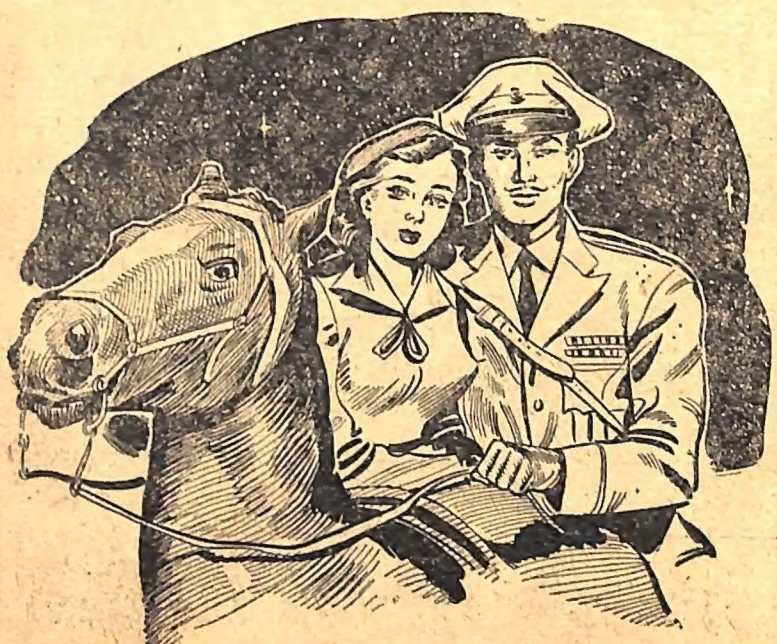

— Ananızı çok mu özlediniz yüzbaşım?

— Şimdi herhalde bize v rilen gizli vazifenin sırrını çö dünüz. Bir müddet Kezban ben aranızdan ayrılacağız...

Fethi atıldı:

— Yoksa Yunanistan'a gidiyorsunuz?

— Hayır... Vazifemize Tü topraklarında devam edeceğ İlk işimiz İzmir'e gitmek... O dan sonra da...

Kudret burada sustu. Yer kulağı vardı... Çok sevdiği, c nı gibi sevdiği arkadaşları bile aldığı gizli vazifeyi söyl yemiyordu.

— Vazifenizin önemini a lıyoruz yüzbaşım. Yerin kula vardır. Üzerinize aldığınız i leri başarın, sağlıkla dönün d nereye giderseniz gidin...

Kudret sesini yükseltere

— Merkez-i hak'a atsal da beni, kürre-i arzı patlat da çıkarım, diye gülümsedi.

Bu, vatan şairi Namık K mal'in bir şiirindeki iki mısı idi. Hakikaten, o anda Yüzb şı Kudret'in bakışları, kendis ni arzın merkezine de atsala dünyayı patlatıp çıkacak bir zim taşıyordu.

Mülâzım Orhan sordu:

— Hareket ne zaman yü başım?

— Hemen, şimdi...

Kudret, sözünü bitirir b tirmez Kezban'a döndü:

— Hazır mısın?

— Evet Peter!

Odanın içinde yeni bir g lüşme oldu.

Fethi Çavuş:

— İlâhi Kezban, dedi. B zim yanımızda olsun yüzbaşın «Peter» diye hitap etme... aslıyla, nesliyle Türk yüzbaş sı Kudret... Sen de halis An dolu çocuğu Kezban...

Kezban sitem etti:

— Çocuk mu? Aşkolsu Fethi Çavuş... Benim nere çocuk?

Bu sırada, çadıra çetecile den biri girdi ve Kudret'in nünde hazırol vaziyetinde du lu:

— Atınız hazır!

— Peki, geliyoruz oğlum!
Hazırlıkları tamamlanan
dret'le Kezban dışarı çıktı.
Çadırın önünde küheylân
bir at bekliyordu.
Kudret bir hamlede ata bin-
sonra elini uzatarak Kez-
a seslendi:
— Elimden sıkı tut Kez-

Sonra bir hamlede Kez-
yukarı çekti.
Orhan'la Fethi'nin gözleri
muştu. Kudret ve Kezban
kisini de askerce selâmla-

— Allahaısmarladık!
Orhan sert bir selâm aldı:
— Güle güle yüzbaşım.
selâmet versin!
Fethi Çavuş da tok bir

— Tanrı sizi korusun, diye
verdi:
Bir anda at geri döndü ve
ım gibi uzaklaştı; az son-
rada bıraktığı toz bulutu-
arkasında gözden kaybol-

HLİKELİ DÖNEMEÇ

VII

Yolculuk akşama kadar
diksiz geçti.
Takip ettikleri şose yol
t istasyonuna gidiyordu.
bu istasyona varmak için
iki saatlik bir yol vardı.
ineş neredeyse batmak
idi. Sol tarafta gözün a-
ğine uzanan yeşilliğin so-
küçük bir köy görülü-
Bu, Kudret'in doğup
ğü köydü. Senelerdir
görmediği annesi, şim-
köydeydi. Muhakkak ki,
asreti, hasretlerin en bü-
idi. Bozkurttan kalkacak
daha dört saatlik bir za-
vardı. Bu zaman içinde
köylerine uğrayıp, an-
göremez miydi?
ir aralık kalbi heyecanla
ğa başladı. Sanki anne-
ışındaydı. Saçlarını oğlu-
ütmek için ağartmış o-
ası kollarını açmış kendi-
doğru koşuyordu.
Kudret, bir an o kadar dal-
neredeyse, at üzerinde ol-
u unutmuştu. Hattâ yal-
üstünde değil, bir Yunan
ışının üniforması taşıdı-
bile...
Dudaklarından gayrı ihti-

— Anacığım... Canım ana-
kelimeleri döküldü.
Bu sözü ön tarafında otu-
Kezban da duymuştu:
— Ananı çok mu özledin
şım? diye sordu.

(Devamı gelecek sayıda)

ŞEREF KÖŞESİ

Ortaokulda iftihar listesine geçenler

Yusuf Ersen BATUR ☆ Uzunköprü Ortaokulu, S. 1/C, No. 94

Kayhan YILDIRIM ☆ Kayseri Kız Ortaokulu Sınıf 1/F, No. 685

Erol GENCER ☆ Tire Ortaokulu, Sınıf 1/A, No. 537

İlkokulu "Pekiyi" derece ile bitirenler

İzzet GÜLER ☆ Ödemiş, Zafer İlkokulu, Sınıf 5, No. 33

Ali ÖZYILMAZ ☆ Fatih Akşemsettin İlkokulu, Sınıf 5/B, No. 50

Ünal BOYA ☆ Van, Atatürk İlkokulu, Sınıf 5

İlkokulun 1 - 4. sınıflarını "Pekiyi" derece ile geçenler

Celâl YALIMAN ☆ Eskişehir, Fatih Mehmet İlkokulu, S. 4/B
Mustafa NAZLIOĞLU ☆ Ankara, Barbaros İlko. 3/B, No. 123
Enis RACA ☆ Ankara, Yavuz Selim İlkokulu 2/A, No. 123
Gülnur KILIÇ ☆ Beşiktaş, Barbaros İlko. 2/B, No. No. 420
Cengiz ULUDA ☆ İst. Kocaragıppaşa İlkokulu, 3/C, No. 394
Sevinç ÇABUK ☆ Bozöyük, Necatibey İlkokulu 1/A, No. 285
Erden ÖZOKUTUCU ☆ M. Kemalpaşa, Züferbey İlko. S. 3
Nermin ÇAVUŞOĞLU ☆ Zonguldak, Bahçelievler İlko. S. 2
Ufuk AKSAMAZ ☆ Zonguldak, Bahçelievler İlkokulu S. 1
Ali Rıza UYSAL ☆ Ağrı, Alpaslan İlkokulu, S. 3, No. 299
Ahmet AYTEKİN ☆ Sivrihisar, Cumhuriyet İlko. S. 4, No. 5

DİKKAT: Bazı okuyucularımız bize sınıf geçme derecelerini okul idarelerine tasdik ettirmeden yollamaktadırlar. Tasdiksiz mektup veya belgeler kat'iyen dercedilmiyecektir. Şimdiye kadar tasdik ettirmeden durumlarını bize bildiren okuyucularımız tasdikli belgelerini yeniden yollamaları lâzımdır.

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

HATIRA DEFTERLERİ

YAZAN: SADIK ÖVE

İLKOKULU bitiren birçok arkadaşlarınız, imtihanlardan biraz evvel birbirlerine verdikleri defterleri elyazılarile dolduruyorlar. Bu defterler bildiğiniz, yazı veya iş defteri değil. Güzel ciltli, kenarları yaldızlı yahut çeşitli renklerle boyanmış süslü ve pahalı defterler.. Bazılarının kabında atkılar oluyor, hattâ kilitleniyor. Açıkçası lüks dediğimiz cinsten defterler. Elinize alıp sahifeleri çevirince bembeyaz kâğıtlarını ve kenarlarının çiçek motifleriyle çevrilmiş olduğunu görüyorsunuz. Böyle bir deftere yazı yazmak doğrusu çok hoş olur, fakat çok dikkat de etmeli. Kirlenirse yazık olur.

Bir arkadaşınızın elinde gördüğüm böyle bir defteri, müsaadesini alarak, okudum ve ne olduğunu onun ağzından dinledim:

— Efendim, dedi, biz dersler biterken böyle süslü defterler alırız. Sevdiğimiz arkadaşlarımıza karşılıklı veririz. Hepimiz uzun zaman beraberce bulunduğumuz ve artık ayrılacağımız için düşüncelerimizi yazarız. İlerki yıllarda bunları okuduğumuz zaman, ilkokulumuzu ve sevgili arkadaşlarımızı hatırlıyacağız.

Güzel düşünce. Bu günler ilerde, çok gerilerde kalınca o defterlerin sahifelerini çevirip hisleneceksiniz. Yaşınız, tahsiliniz ilerledikçe olgunlaşacaksınız. Bu hâtıralar da o zaman sizi daha çok saracak ve daha çok değerlenecek.

Şimdi gelelim bu arkadaşınızın defterine ve her bir sahifesinden sınıf arkadaşlarının kendisi hakkıdan yazdıkları yazılara. Çocuklar üşenmemişler, kendilerine ayrılan sahifeleri ayrıca renkli kalemlerle resimlemişler, süslemişler ve bunların üzerine yazı kalemlerile temiz temiz yazmışlar. Bu elyazıları da görülmeğe değer doğrusu. İlkokulda öğrendiğiniz her çeşidi var. Bazısı temel, bazısı bitişik-dik, bazıları da eğik elyazısı ile yazılmış. Hepsi güzel ama, artık ortaokula giderken eğik elyazısını tam olarak öğrenmek ve yazmak en iyisi olmaz mı idi?

Bir sahifeyi çevirdim, beraber okuyalım:

Sevgili kardeşim,
Bana da bu güzel defterinde yer ayırdığın için çok teşekkür ederim. Hayat boyunca mu
vaffakiyetler dilerken, bu ilk
kul arkadaşını unutmama
candan dilerim.

Seni çok seven arkadaşı
Nermin Bumin

Başka bir sahife çeviriyo
ve aynen alıyorum:

Biricik arkadaşım
Muvaffakiyet temennilerile
hayat bir yaprakt
Bir gün solacak
En güzel yıllar mazi olacak
Gün gelecek ki sen de
unutacaksın be
Fakat yıllardan sonra
Bakarken bu sahifeye
Sararmış yazıdan hatırlarsın
ben

Seni seven, belki sevilmeye
arkadaşın Servet Sağnak

Bu, hislerini şiirle belirmiş. Fakat yazısı içinde yabancı kelimeler var.

Bir sahife daha çevirelim

Sevgili kardeşim
Hayatın saf ve dikenli yo
larında rahatça ilerlemeni d
lerken beşinci sınıfı bitirdikt
sonra bu kalbin kadar tem
olan defterinin sararmış yapra
larında bu kıymetsiz yazı
tanırsan ne mutlu bana
İki dağın arasında bir
güneş doğ
Bu sevgili kardeşime b
hâtıra old

Nasip Hayd

Bu arkadaşınız da uzu
cümleler kullanmış. Fakat he
si candan, içten yazılar. Defte
de daha neler yok ki. Yalı
bu çocuklar bu yazıları konu
tukları gibi yazsalardı, yaba
cı kelimeler kullanmasalar
daha iyi, daha güzel olmaz
idi?

Hâtıra defteri saklanırsa ilerdeki yıllarda daha çok değer kazanır.

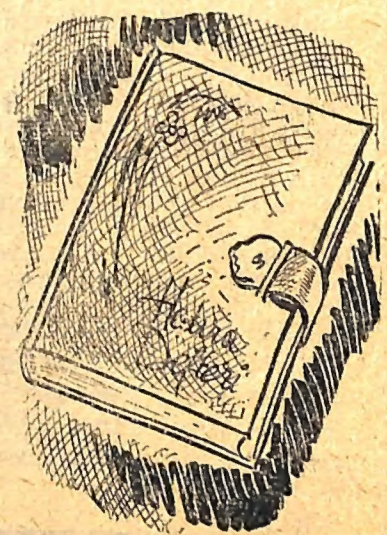

DÖRDÜNCÜ CİLDİMİZ BU SAYIDA TAMAMLANDI

Mecmuamızın 46-58 ...ci sayıları 4 üncü cildi...izi teşkil etmektedir. ...osta masrafları artmış ...duğu için bugünden i...tibaren gerek 4. cildi, ...erek daha evvelki cilt...ri ciltletmek istiyenler, ...ecmualariyle birlikte ...deme bedeli olarak ...darehanemize (375) ku...ş yollamalıdırlar. Yal...z cilt kapağı istiyenler ...uruş kuruş gönderecek...rdir. Istanbul'da olup ...a mecmualarını ciltlet...ek için matbaamıza ...irenler, eskisi gibi 300 ...uruş ödiyeceklerdir. Ö...emeli muamele yap...adığımız için cilt be...lerinin mutlaka posta ...valesi veya pul ola... yollanmasını rica e...eriz.

Bildiğiniz gibi 1 - 16. ...ılarımız birinci, 17-32. ...ılarımız ikinci, 33-45. ...ılarımız üçüncü ve ...-58 sayılarımız da ...rdüncü cildimizi teş... etmektedir.

Şimdiye kadar ta...amlanan 4 cildin de ... miktarda idarehane...de mevcudu vardır ... beher cilt 10 lira fi...a satılmaktadır.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç sual soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi ölçmüş olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25. sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

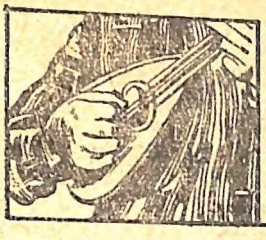

1 - Bu adam ne çalıyor.
a - Banço mu?
b - Gitar mı?
c - Mandolin mi?

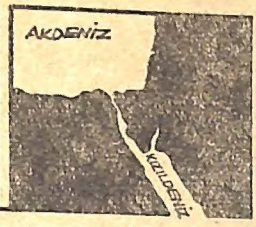

2 - Bu hangi kanaldır?
a - Süveyş mi?
b - Panama mı?
c - Kiel mi?

3 - Bu heykel kimindir?
a - Konfüçyüs'ün mü?
b - Buda'nın mı?
c - Gandi'nin mi?

DENİZ BAYRAMI

Atalım bir yana kederi, gamı,
Uçsun ruhlarımız bayraklaşarak!
Yapıyor leventler Deniz Bayramı,
Başlarında Turgut, Barbaros, Burak!...

⁂

Açılmış engine Aydın Reisler:
Üç kıt'aya şanımızı yayarak!
Kaçıyor korkudan bizim seyisler:
Ufku delen nâğramızı duyarak!

⁂

Tanır bizi yedi iklim, dört köşe,
Tanır bizi Venedik'le, Ceneviz!...
Az mı geldik Haçlılarla döş döşe?
O günleri bekliyoruz yine biz!

⁂

Selâm sana ey vefalı Akdeniz!
Kutlu olsun bayramınla, düğünün!
Aç koynunu geleceğiz yine biz,
Mukaddestir hâtırası bugünün!

Fazlıoğlu Cemal Oğuz ÖCAL

Kapaklaki resmin hikâyesi

OLMUŞ BİR VAK'A

Hayvanat Bahçesindeki Facia

WASHINGTON ' un, büyüklüğü ve içindeki çeşitli hayvanları ile meşhur bir hayvanat bahçesi vardır. Gerek Amerika'nın muhtelif eyaletlerinden, gerekse başka kıt'alardan gelenler, bu ünlü hayvanat bahçesini gezmeden edemezler. Orda, dünyanın en garip hayvanlarına, vahşî ormanlarda on binlerce dolara elde edilmiş korkunç mahlûklara rastlamak ve onlar hakkında bilgi edinmek her zaman için mümkündür.

Annesi ve babası ile burayı gezmeğe gelen ikibuçuk yaşındaki Julie, az kalsın merakının kurbanı oluyordu. Çocuklar için hazırlanan özel dergilerde resimlerini görerek hayran olduğu bu dev hayvanların asılları ile karşılaşan Julie, bir ara annesinin elinden kurtulup kafesinde doğru durmayan bir arslanın yanına sokuldu. Hayvan, epey afyonlu et yedirilmiş olduğu halde, demir parmaklıklara saldırıyor, kendisini görmeğe gelenleri dehşet içinde bırakıyordu.

Julie'nin annesi ile babası yavrularının kafese fazlaca yaklaştıklarını gördükleri halde onunla ilgilenmemişler; nasıl olsa içeri giremez diyerek diğer hayvanları görmeğe koyulmuşlardı. Renk renk kuyrukları ile tavus kuşları, değişik iklimlerin kaplanları, yeri göğü inleten orangotanlar hakikaten görülmeğe değer şeylerdi hep...

Fakat onların bu lâkaydis birkaç daikka sonra küçük J lie'yi ölümün korkunç yüzü le karşı karşıya getiriverd Gerçi o henüz yaşamanın t dını tatmamıştı ama, yine korkmuş ve başına gelen olayın dehşetine kendini ka tırmıştı.

Elindeki elmayı azgın A lana yedirmek isteyen Juli kolunu kafesin içine sokar so maz, hayvan pençesini atm ve iyi kalbli yavruyu kaşla g arasında yanına alıvermişti.

Çocuklarının acı feryatlar nı duyan anne ile baba hem kafesin bulunduğu yere gelmi ler ve arslanın hemen önün ağlayan yavruları ile karşıla mışlardı. İri ve heyecanlı ha van, avına dikkatle bakıyo bu küçük insanı tepeden t nağa hırsla süzüyordu. İşte da, kendisinin hürriyetini eli den alan insanoğlundan b idi...

Arslanın gözleri hırstan teş misâli parlıyordu!

Çocuğu iki saniye için paramparça edip yutacaktı!

Julie'nin annesi deliye d müştü. Babası ise hiç kıpır madan neticeyi bekliyordu. linden ne gelebilirdi ki...

Bu sırada hayvanat bah sinin idarecileri, vak'ayı öğ nerek, ellerinde arslan ter yecilerinin kullandıkları uçu çatallı büyük demir çubukla **oraya gelmişlerdi.**

Julie'yi yakalayan va hayvan, düşmanlarının ken sine mâni olmak için geldik rini görünce daha beter az ve küçük yavruyu iki pe darbesile yere yıkıverm Manzara müthişti. Bunca in hiçbir şey yapamıyacak mı

Uç çatallı demir çubuk kafese uzanacağı sırada, ar lardan bir ses yükseldi:

— Çabuk o silâhları çekin! Arslanı öldürseniz bu usulle çocuğu elinden ala nız kabil olamaz!

Bu sesin sahibi, bir zoo tu. Yani hayvanat ilmi ile raşan bir profesör... Idare

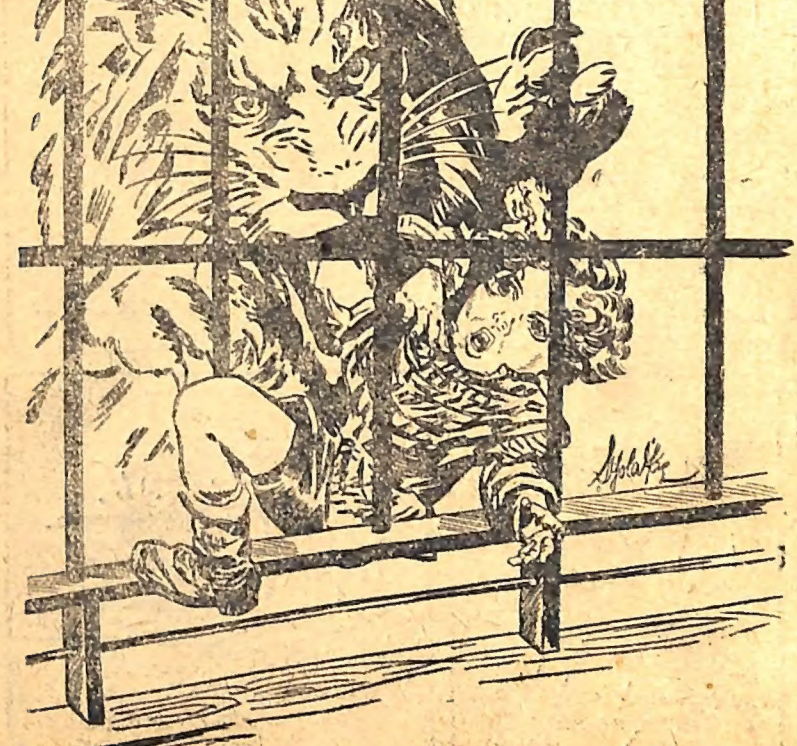

Elindeki elmayı aslana vermek isteyen küçük kız, bir ande

an duraladılar. Her geçen
ka çocuğu ölüme biraz da-
aklaştırıyordu. Julie'nin an-
ise artık bayıldığı için hiç
şey göremiyordu.

Profesör kafese yaklaştı.
birikenleri geriye çekti
lerini arslanın korkunç
ine dikerek öylece durdu.
esin nefesi kesilmişti. Bu
ne yapmak istiyordu?
onun yüzünden ölüp gi-
miydi? Mamafih, çatal
nekleri gördüğü zaman
n azması, adamın pek de
olmadığını ortaya koyu-

insanla bir aslanın ba-
ları hemen hemen on da-
kadar sürdü. Ve bu on da-
sonunda inanılmıyacak bir
oldu: Arslanın bağırma-
yavaş yavaş kesildi. Bakış-
uruldu. Usul usul yere
Pençeleri yumuşadı. Bir
a esnedi. Gerindi ve u-
a başladı.

olayı görenler hayretten
dillerini yutacaklardı
e... Hâlâ gözlerine ina-
rlardı. Hayvanat bahçe-
emanları da şaşırıp kal-
. Bu olacak iş miydi?

Profesörün sesi, bu sefer
ve yavaş olarak duyul-

- Şimdi kafese girip ço-
alabilirsiniz!

Biraz sonra Julie annesinin
unda idi.

Meraklılardan biri arslanı
ağa muvaffak olan zoo-
yanına sokulup sormak-
endini alamadı:

- Bu iş nasıl oldu beye-
Korkunç faciayı son an-
ni durdurabildiniz?

Profesör cevap verdi.

- Vahşi hayvanlar, hare-
çok sinirlenirler. Hele
erini birçok defalar hır-
olan insanları elierinin
azap verici deyneklerle
kleri zaman, ellerinde ol-
ak isyan ederler... Yap-
kları şeyi yapmağa kal-
. Bu hayvanların gözle-
n az onlar kadar sert ve
li bakıldığı takdirde ise,
ak ve işliyecekleri cina-
e mâni olmak kabildir...
bunu ispat etmiştir. Bu
ete hayvanları ipnotize
k de denir. Denedik ve
yu kurtardık. Tabii bazan
n tamamen aksi de olabi-

- Nasıl yani?

- Hayvan insanı uyutur
daha kolaylıkla yer!

HER HAFTA BİR İLİMİZ

ÇORUM

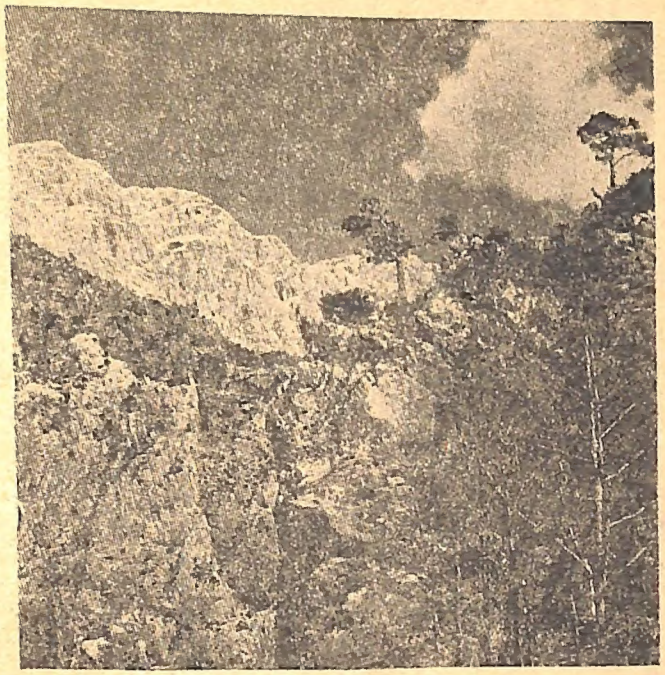

Çorum'un batısında Köse dağları sıralanır.

Kuzey Anadolu illerimizden birinin adı da Çorum'dur. Bu il deniz yüzünden 800 metre yüksekliktedir. Yazları sıcak, kışları da çok sert geçer. Tam bir kara iklimi gösterir. Etrafta ağaçlar azdır. Daha çok kırlar arasında bulunur. Şehir, Melikşah sırtlarına doğru yayılmıştır. Batısında Köse dağları sıralanır ve bu bölgeyi Kızılırmak bölgesinden ayırır.

Bu il eski zamanlarda büyük orduların konakladığı bir uğrak olmuştu. Orta Çağlarda da buralarda birçok hükûmetler birbirleriyle savaştılar. Çorum birçok el değiştirdi. Osmanlı İmparatorluğunun kuruluşundan sonra da, önemli bir geçit yeri ve güvenilir bir sığınak durumunda bulunduğu için o zamanlar «Celâli» adı verilen aşkiyalara barınma yeri oldu.

Çorum, Türkler zamanında kurulmuş, gelişmiş bir şehirdir. Danişmentliler zamanında kurulmuş olduğu söylenen bir kale yıkıntısının artıkları vardır.

Bugünkü Çorum tahıl ve hayvan ticareti ile geçinir. Eskiden satışından pekçok para kazanırdı. Fakat sanayiin ilerlemesile başka buralarda yetişen «cehri» adlı bitkilerden elde edilen bir boyanın şeylerden boya yapılmağa başlanmış ve Çorum'un bu ticareti sönmüştür. Son nüfus sayımına göre Çorum'un nüfusu 403.527, yüzölçümü 10.995 kilometrekaredir. Çorum aynı adı taşıyan ilimizin merkez ilçesidir. Bu ile bağlı diğer ilçeler şunlardır: Alaca, Bayat, İskilip, Kargı, Mecitözü, Osmancık, Sungurlu.

NELER KALMIŞ

Ercan'a isim gününde tanıdıklarından, arkadaslarından birçok hediyeler, yemişler, pastalar, çukulatalar gelmişti. Birkaç gün sonra ablası sordu:

— Gelen hediyelerden neler kaldı bakalım?

Ercan cevap verdi:

— Oyuncaklarımın kurdeleleri ile mide ağrısı!

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

İNSANLAR NEDEN GİYİNİRLER?

Soğuğa, güneşe, sıcağa, yağmura, böceklere karşı korunmak veya sadece süslenmek için insanlar giyinirler. Giydiğiniz şey yaşadığınız yere göre değişir. Elde edebileceğiniz madde ve iklim, giyim üzerinde büyük rol oynarlar.

Eskimolar ayı balığı ve ren geyiği derisinden elbise yaparlar. Memleketleri soğuktur, kürkün sıcaklığına muhtaçtırlar.

Amerika'nın kızılderilileri de bütün eşyalarını deriden yaparlardı. Çünkü hayvan yetiştiricisiydiler. Kuzey Pasifik kızılderilileri ağaçların yumuşak iç kabulkarından, doğu sahillerdeki kızılderililer ise geyik derisinden elbise yaparlardı.

Son yıllarda insanlar odundan, kömürden ve sütten bile maş dokumasını öğrendiler. Bu dokumalar rayon, naylon gibi aralak adlarını almaktadırlar. İnsanların çoğunluğu üstlerine birşeyler giymek ihtiyacını duyarlar. Yün için koyun beslerler, koyundan yün ipliği ve yün ipliğinden de kumaş yaparlar. Bazı insanların çoklukla çiftliklerde yaşadığı devirlerde saedce giyeceklerini değil, giyeceklerini de kendileri temin ederlerdi. Fakat şimdi giyeceğimizi mağazalardan satın almaktayız. Bununla beraber dünyanın birçok yerlerinde insanlar hâlâ kendi giyeceklerini kendileri yapmaktadırlar.

Erkek ve kadın terzileri gene dikiş dikmektedirler ama insanlar fabrikalarda seri bir surette imâl edilen giyecekleri tercih etmektedirler.

Muhtelif dünya milletlerinin kıyafetleri

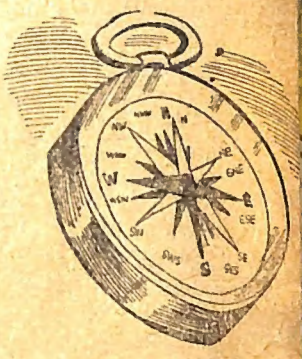

PUSULA'NIN ÖNEMİ

Pusulanın iğnesi manyetiktir. Kuzey kutbu yakınında manyetik bir kuvvetin tesiri altında bulunduğundan daima kuzeyi gösterir. Kuzeye baktığınız zaman, sağınız doğu, solunuz batı ve arkanız güney yönleridir. Pusula, denizciler, pilotlar ve kâşifler için faydalı bir âlettir. Nerede olduklarını ve ne yöne gideceklerini pusula ile tâyin ederler.

Yıldırım Kaptan

GÖKYÜZÜNDE PATLAYAN BİR YILDIZ ETRAFA ÖLÜM DALGALARI YAYIYORDU. BUNUN ÖNÜNE GEÇİLMEZSE BÜTÜN İNSANLIK TEHLİKEYE GİRECEKTİ.

ÖLÜM DALGALARI

58

BU ÖLÜM DALGALARININ ÖNÜNE NASIL GEÇECEĞİZ DR. HUER?

BİRİSİNİN GÖKYÜZÜNE ÇIKIP BU DALGALARIN HIZINI VE...

...KUVVETİNİ ÖLÇMEMİZ LÂZIM. BUNLARI ÖĞRENİRSEK TEHLİKENİN ÖNÜNE GEÇEBİLİRİZ.

ANLADIM DR. HUER. BU VAZİFEYİ BEN YAPACAĞIM.

ÇOK TEHLİKELİ İŞE GİRİYORSUN AMA, İNSANLIĞI KURTARACAKSIN.

BÜTÜN LÜZUMLU ALETLER UÇAĞA YERLEŞTİRİLDİ.

BU ELBİŞE DE SENİ BİR DERECEYE KADAR BU ÖLÜM IŞINLARINDAN KORUR.

İNŞALLAH BU İŞİ BAŞARIRIM.

YILDIRIM KAPTANIN UÇAĞI DÜNYADAN UZAKLAŞIRKEN...
HAVA DEVRİYE UÇAKLARI DİKKAT! CASUS DAVSON BİR POLİS UÇAĞI İLE KAÇMIŞTIR.
O SIRADA YILDIRIM KAPTAN TELEVİZYONDA BİR KARALTI GÖRDÜ.
BİR UÇAK GALİBA... BELKİ DE DAVSON'UN UÇAĞIDIR. ÖLÜM DALGALARINA DOĞRU GİDİYOR
DAVSON, BİR DEVRİYE UÇAĞI DÜNYAYA DÖNMEMİZİ EMREDİYOR.
DAVSON SANA EMREDİYORUM.. DERHAL GERİYE, DÜNYAYA DÖN.
GERİYE DÖNÜP İŞLEMEDİĞİM BİR SUÇ İÇİN ÖLÜNCEYE KADAR HAPİSTE YATMAKTANSA ÖNÜME GELENİ ÖLDÜRÜRÜM..
DAVSON SAKIN ATEŞ ETME YALVARIRIM.
SAKIN KOCACIĞIM BÖYLE BİRŞEY YAPMA. SONRA YOK YERE KAATİL OLURSUN.

BEN YILDIRIM KAPTAN'IM. DAVSON SANA SÖYLÜYORUM. DERHAL GERİ DÖN!
DAVSON! YALVARIYORUM ATEŞ ETME.
YILDIRIM!. BEN ATEŞ ETMİYORUM. SEN DE ATEŞ ETME. YANIMDA KARIM VAR.
NE, YANINDA KARIN MI VAR?
DOĞRU SÖYLÜYOR YILDIRIM KAPTAN. BEN JAN DAVSON'UM.
DAVSON. RADYOYU NİÇİN KAPATIYORSUN?
YILDIRIMIN EMİRLERİNİ DİNLEMEK İSTEMİYORUM. BİR AN ÖNCE BURDAN KAÇACAĞIM.
DAVSON! DİKKAT!.. ÖLÜM IŞINLARINA DOĞRU GİDİYORSUN.
İŞTE BURAYA İNECEĞİZ JAN. KİMSESİZ GÖKTAŞI. O ŞEYTAN ADASINDA YAŞAMAKTANSA BURDA ÖLÜRÜM..

BİRAZ SONRA..
İŞTE GELİYOR! SEN OLDUĞUN YERDEN KIPIRDAMA. BEN ONU YERE İNER İNMEZ KISKIVRAK YAKALARIM.
TUHAF ŞEY..ONE
NE VAR DAVSON
GEL DE BAK..
GELİYORUM. MERAKTAN ÇATLIYACAĞIM!.
GELECEK SAYIDA!
Tehlike Yaklaşıyor

BURADA KALIRSAM ÖLÜRÜM BEN.. BARİ BENİ KURTARMASI İÇİN ALLAHA DUA EDEYİM
ALÂEDDİN ve SİHİRLİ LÂMBASI
EY CİN BENİ BURADAN ÇIKAR!

DUA EDERKEN ELLERİNİ UĞUŞTURURKEN SİHİRBAZIN VERMİŞ OLDUĞU YÜZÜĞÜ DE UĞUŞTURDU. VE BİRDENBİRE...
BEN O PARMAĞINDAKİ YÜZÜĞÜN CİNİYİM.. O KİMİN ELİNDE İSE ONUN KÖLESİYİM. DİLE BENDEN NE DİLERSİN...
BU SÖZLERİ SÖYLER SÖYLEMEZ...
OH, KURTULDUM. ANNEM MERAK ETMEDEN EVE KOŞAYIM!..

EVE VARINCA ALÂEDDİN OLUP BİTENİ ANNESİNE ANLATTI...

ACABA SİHİRBAZ O LAMBAYI NE YAPACAKTI DER SİN ANNE? NE İSE ŞİMDİ YEMEK YİYE LİMDE SONRA DÜŞÜNÜRÜZ..

AH EVLÂDIM NEMİZ VAR NEMİZ YOK O SİHİRBAZA YEDİRDİK. YİYE CEK HİÇ BİR ŞEYİMİZ KAL MADI

ŞU LAMBAYI BİR ESKİCİYE SATIP EKMEK ALALIM..

DUR ÖNCE BİR İYİCE SİLEYİM ONU...

ALÂEDDİN'İN ANNESİ LAMBAYI UVUN CA BİRDEN KARŞILARINDA, BİR DUDAĞI YERDE BİR DUDAĞI GÖKTE BİR DEV BELİRDİ!..

BEN BU LÂMBANIN CİNİYİM CİNİYİM..LÂMBA KİMİN ELİN DE İSE ONUN HİZMETİNDE. YİM DİLE BENDEN NE DİLER SİN!..

AÇIZ BİZE YİYECEK GETİR

ANNE KORKMA. BUNDAN SONRA ARTIK HİÇ AÇ KALMIYACAĞIZ..
ZAMANLA DEVİN GETİRDİĞİ ALTINLARI, ELMASLARI SATARAK ALÂEDDİN'LE ANNESİ ZENGİN OLDULAR. FAKAT GENE ESKİSİ GİBİ SESSİZ SEDASIZ YAŞADILAR.. PARA ONLARI ŞIMARTMADI.
10
ARADAN YILLAR GEÇTİ BİRGÜN..
EV AHALİ HERKES EVLERİNE KAPANSIN.. SOKAKTA KİMSELER KALMASIN.. BUDUR HANIN KIZI AYŞE SULTAN BUGÜN HAMAMA GİDECEK. ONU GÖRMEK İSTEYEN İDAM EDİLİR!.
BU SULTANIN ÇOK GÜZEL OLDUĞUNU SÖYLÜYORLAR.. AH BİR GÖREBİLSEM..

ALÂEDDİN ÖLÜM TEHLİKESİNİ GÖZE ALARAK, HAMAMIN BAHÇESİNE SAKLANDI...

GECE EVDE...

NEN VAR ALÂEDDİN? HASTAMISIN

AH ANNECİĞİM DERDİMİ BİLMEZSİN. PADİŞAHIMIZ BUDUR HANIN KIZI AYŞE SULTANA GÖNLÜMÜ KAPTIRDIM.

PADİŞAHIMIZDAN ALLÂHIN EMRİYLE KIZINI İSTEYECEĞİM..

ALÂEDDİN'İN ANNESİ ERTESİ GÜNÜ HEDİYELERLE PADİŞAHIN HUZURUNA ÇIKTI...

SÖYLE BAKALIM KADIN. DİLEĞİN NEDİR?

BEN ONA ÖYLE HEDİYELER GÖNDERECEĞİMKİ VERMEĞE MECBUR OLACAK..

SEN DELİMİSİN OĞLUM. PADİŞAH SANA KIZINI VERİRMİ?

ACABA PADİŞAH ALÂEDDİN'İN TEKLİFİNİ KABUL EDECEKMİ? SONRA O AFRİKALI SİHİRBAZ NE OLDU.. BUNLARI GELECEK SAYIDA OKUYUNUZ

EZOP'tan MASALLAR

FİL VE HAYVANLAR MECLİSİ

Çalışmaları daima hemcinslerinin iyiliği için olmuş olan akıllı fil, hayvanların pek çoğunun yenilik yenilik diye fevat ettiklerini duyunca bütün ormandaki hayvanları bir toplantıya çağırdı. Bu toplantıda uzun bir söylev veren fil, hayvanlara iyi ve fena davranışlarını anlattı. Onların dikkatini bilhassa tembelliklerine, açgözlülüklerine, kıskançlıklarına, düzenbazlıklarına ve hırsızıklarına çekti.

Toplantıdaki, masum kumrular, vefakâr köpekler, uslu develer, zararsız koyunlar ve çalışkan karıncalar için bu söylev güzel bir konuşmaydı. Ağızları açık fili dinliyorlardı.

Fakat dinleyicilerin geri kalan kısmı onu zoruna tahammül ediyorlardı. Örneği, aslan ve tilki bu uzun konuşmayı çok yorucu buluyorlardı. Yılan öfkeyle ıslık çalıyor, çekirge istihfafla yerinde hopluyor, küstah şempanze filin taklidini yapıyordu.

Bu gürültüyü gören fil konuşmasına şu sözlerle son verdi. «Sevgili kardeşlerim, bu öğütlerim hepiniz içindi. Hiçbirinizi istisna etmedm. Fakat sözlermle kendilerini incinmiş addedenler suçlu olduklarını açığa vurdular. Masum olanlar sakin ve hareketsizdiler.»

YARASI OLAN GOCUNUR.

PİRE VE ADAM

Pire tarafından çok rahatsız edilen bir adam, en sonunda pireyi yakalamağa muvaffak oldu.

— Sen kim oluyorsun da benim etimle karnını doyuruyorsun? Beni rahatsız ediyorsun? dedi.

Pire, «Oh, benim aziz efendim,» diye yalvardı. «Hayatımı bağışlayın. Size hiçbir zaman fazla zararım dokunamaz.»

Adam gülerek, «Şimdi, hakikaten seni kendi ellerimle öldüreceğim» diye cevap verdi. «Çünkü büyük, küçük hiçbir fenalığa müsamaha edilmemelidir.»

KÜÇÜK FENALIKLAR, BÜYÜKLERİ KADAR ZARARLIDIR.

KISSADAN HİSSE

DÜRÜST FAKİR

Tanınmış piyes yazarı Moliere, bir gün yolda yürürken ihtiyar, pejmürde kılıklı bir adama rastlar. Zavallı adamın hali meşhur piyes yazarına çok dokunur ve hemen elini cebine atıp ona para verir, sonra da yanından uzaklaşır. Fakat henüz beş - on adım atmadan para verdiği adamın arkasından seslenmesi üzerine duraklar.

Bastonuna dayanarak kendisine yaklaşan ihtiyar adam, Moliere'nin yanına geldiği zaman gayet terbiyeli bir şekilde: «Affedersiniz efendim» der. Galiba bana fazla para verdiniz.» Sözlerini tamamladığı zaman cebinden çıkardığı bir altını Moliere'ye uzatır. Muharrir, bir müddet pejmürde kılıklı ihtiyarı süzdükten sonra ona «Hayır» diye cevap verir, «Size verdiğim para, dürüstlüğünüz karşısında hiç de fazla değil; lûtfen şu bir altını da kabul edin.» Bunu söyledikten sonra elini cebine atar ve ozamanlar muazzam bir para sayılan bir altın daha çıkartarak fakire uzatır ve sonra da ağır adımlarla yanından ayrılır.

Her zaman dürüst olun. Bunun mükâfatını er-geç görürsünüz.

ATALAR SÖZÜ

DİL'e dair diğer sözler

★ Dil, ağrıyan dişe gider.
★ Dil bilmez, dediğini tutmaz.
★ Dil dilden kılamaz.
★ Dil ebesi, tandır kebesi.
★ Dil var bol getirir, dil var belâ...
★ Dilde niyaz, elde piyaz.
★ Dilden gelen elden gelmez.
★ Dili bal, işi belâ.
★ Dili ekmekçi küreği gibi.
★ Dilim seni, dilim dilim edeyim.
★ Dilinde tüy bitti söyleyi söyleyi.
★ Dilile yakalandı tuzağa.
★ Dillere destan oldu.

Ay Alioğlu

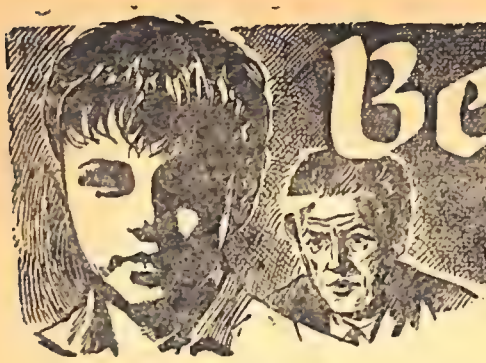

Benim Babam

AHLÂKİ ve ÖĞRETİCİ ROMAN

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— 21 —

Çok makul ve zeki bir kızdır. Onu da Vedat Bey yetiştirdi.

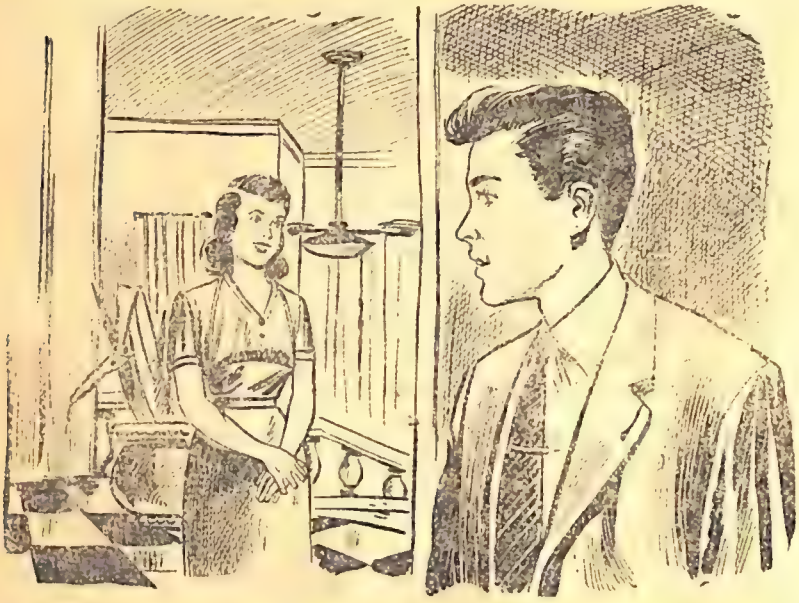

Peyker, çok iyi bir kızdı. Onu da Vedat Bey yetiştirmişti.

Selma Hanım Beşiktaş'taki konağını kiraya verip apartmanda oturuyordu. Bildiğiniz gibi darıldı ve gitti. Apartman ve yalı beybabanızın malıdır.

Babamın büyük bir ithalât şirketinde yarıdan çok hisse sahibi olduğunu, ayrıca bankalarda hayli yüklü bir parası olduğunu da öğrenmiştim. Bu işlerle umumî vekili olan Basri Bey meşgul oluyormuş.

Büyükbabam ve teyzem refaha kavuşmuşlardı. Annemin de mezarı yapırılmış, etrafına gül fidanları dikilmişti.

Yemyeşil geniş bahçesi, çamları, çiçekleri, gülleriyle yalı çok güzeldi. Bir taraftan da masmavi deniz akıp gidiyordu.

Yalıya gidişimizin haftasında, pazar günü Nihat amcam ailesiyle gelmişti. Öğleye doğru yemek hazırlanırken biz tenis oyunundan dönmüş, salona çıkmıştık. Babam, amcam, doktor ve avukat da oradaydı.

Amcamın çocukları müzikten bahsediyorlardı. Piyanonun etrafında toplanmıştık. Amcamın oğlu Teoman beş yıldır hususî ders aldığı halde bir türlü doğru dürüst bir parça çalamıyordu. Kendisine son dersini öğretmek için piyanoya ben geçtim.

Nihat Amcam benim piyanoyu, hem de çok iyi çaldığımı görünce dayanamadı, oturdukları yerden seslendi, fransızca olarak:

— Yazık sana verilen emeklere Teoman. Binbir mahrumiyet içinde kendi kendini yetiştirmiş olan amcazaden kadar olamadın, dedi.

Ben başımı çevirerek:

— Amcacığım, bu bir kabiliyet ve yaradılış meselesidir. Müzik bana babamdan intikal etmiş. Bakınız Teoman cebir ve geometriye karşı çok iyi bir anlayış ve istidadı var, dedim.

Bunu fransızca olarak söylemiştim. Amcam:

— Orhan, sen bu dereceye kadar fransızca biliyorsun ha? diye haykırdı. Kıpkırmızı olmuştu.

Bir kahkaha koptu.

Babam gülüyordu. Evet, yıllardanberi yüzü gülmemiş, gülmeyi hayatının boyunca tatmamış olan zavallı babam gülüyordu.

SON

YENİ ROMANIMIZ

KÖYE GELEN YABANCI

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Romanlarını zevkle okuduğunuz arkadaşımız sizler için yeni bir roman daha hazırladı.

GELECEK SAYIDA BAŞLIYORUZ

BUNU DUYDUNUZ MU?

BU GÜN AMERİKADA BULUNAN KIZILDERİLİLERİN BİR SENEDE ARTIŞ MİKTARI 400.000 CİVARINDADIR.. 22.366.000 KADAR OLDUKLARI TAHMİN EDİLEN KIZILDERİLİLERİN ÇOĞU BUGÜN AMERİKANIN TİCARET ALEMİNE ATILMIŞTIR. KRİSTOF KOLOMB ZAMANINDA SAYILARI 1 MİLYON OLAN KIZILDERİLİLERİN ALASKA BOĞAZI YOLU İLE ASYADAN GELDİKLERİ ZANNEDİLMEKTEDİR. RENKLERİ BAKIR RENGİNDEDİR. FAKAT ONLARA KIZIL DERİLİ DERLER.

KIZILDERİLİLERİN ÇOCUK ARABASI.

BU AÇAİP GÖRÜNEN ŞEY, UÇUŞ HALİNDE OLAN GÜVERCİNDEN BAŞKA BİRŞEY DEĞİLDİR.

PETER DAVİS İSMİNDE LOS ANGELOS LU BİR ADAM O KADAR ŞİŞMANDI Kİ ROL İCABI HAPİSHANEYE DÜŞÜNCE ONU HAPSEDECEK BİR HÜCRE BULUNAMADI.

AMERİKADA BİR HAYVANAT BAHÇESİ MÜDÜRÜ YAKALANAN BİR KÜÇÜK GORİLE MUZ YEMEĞİ BİZZAT KENDİSİ ÖĞRETMİŞTİR. MÜDÜR DE BU ARADA TAM 5 KİLO ŞİŞMANLADI.

2 Canciğer Arkadaş

hikâye

CORCİNA, bahçede, büyük bir ağacın arkasına saklanmış, gizlice babasının ve seyis Ceik'in daha o gün aldıkları tayın çayırdan bahçeye doğru götürmelerini gözetliyordu. Yelesi ve kuyruğu uzun, koyu kestane renginde, hırçın bakışlı bir hayvandı. Avluya varınca, titremeye başladı, durdu ve katiyen ilerlemek istemedi. Ne babası, ne de Ceik tayı herhangi bir suretle yerinden kıpırdatamıyorlardı. Onlar taya yavaş yavaş yaklaşıp dokununca, büsbütün kuduruyor, çifte atıyor, duğu yerde âdeta vahşi bir danbaşını sağa sola sallıyor ve dursör gibi çırpınıyordu.

Corcina bütün bunları dikkatle ve büyülenmiş gibi seyrederken, birdenbire kendisinde taya karşı fevkalâde bir sempatinin uyandığını duydu. Tayın halinden çok iyi anlıyordu; zira ayni taşkınlık ve kaçmak arzularını kendisinde de hissediyor ve aynen tay gibi, kendisini anlıyabilecek kimseyi bulamıyordu.

Annesinin ve babasının herkese dediklerine göre, Corcina ailenin yabanî bir ferdi idi. 13 yaşında başka kızlar gibi giyinmek, kuşanmak, gezmekve eğlenmekten nefret ederdi. Onların lâflarından, saçma sualleri̇nden ve giydikleri acaip şapkalardan da nefret ediyordu.

Halbuki ablası Hilari yeni elbise giymek ve gezmek için can atar, saçlarını her zaman derli toplu, ellerini ise daima temiz tutmaya çalışırdı. Elbiselerine karşı da ayni titizliği tatbik eder, Corcina'nın sık sık yaptığı gibi, eve üstü başı çamurlu bir halde gelmek aklından bile geçmezdi.

Fakat herkesin arzusuna rağmen, Corcina Hilari gibi hiç bir zaman hanımefendi olmak istemezdi. O, hayvanları, bilhassa atları sever, üstünü başını düşünmeden ağaçlara tırmanmağa ve yeşil otlar üzerinde yuvarlanmağa bayılırdı. O kadar ki çok defa, annesinin, babasının ve ablasının azarlarından bıkıp, kendi kendine »Keşke onlan doğmuş olsaydım» diye içini uzun uzun çekerdi.

Corcina bunları düşünürken, babası ve Ceik tayı ahırın açık pencereli bir höcresine sokmağa nihayet muvaffak olduktan sonra, babası seyise, «Bu güzel fakat yabanî hayvanı maalesef satmaktan başka bir şey yapamayız» diyerek, Ceik ile beraber eve doğru ilerledi.

Tay, başını pencereden dışarı çıkarmış ümitle birşeyler bekliyor gibi görünüyordu. Gözü birden Corcina'ya ilişince, dik dik ona baktı. Buna karşılık, küçük kız da taya tatlı tatlı bakarak, «Merhaba canım, ben Codcina'yım. Benimle arkadaş olur musun? Ben bunu çok istiyorum» diye hitap etti.

Tay durduğu yerde taş kesildi; titriyordu, kulakları dikili, fakat gözleri eski kızgınlığını kaybetmişti

Kızcağız sözlerine şöyle devam etti: «Taycığım, acaba kendini çok mı yalnız hissediyorsun? Ben de öyle. Sana dedikleri gibi, bana da yabanisin diyorlar; demek ki birbirimize benzer taraflarımız var, fakat sen benden çok daha güzelsin. Ne olur, arkadaş olalım. Benim de senin kadar candan bir dosta ihtiyacım var.»

Bu sözleri bitirir bitirmez, Corcina'nın gözleri yaşla doldu ve ağlamaya başladı Hıçkırıkları arasında kulağına bir saman hışırtısı geldi. Başını kaldırdı ve tayın yumuşak burnunun pencereden dışarı çıkmış, etrafında dolaştığını ve nihayet yanağına doğru eğildiğini gördü. Bunun üzerine, Corcina yavaşçacık kaldırarak tayın yumuşak ve taze yüzünü okşamağa başladı. «Sevgilim» diye fısıldadı, «Sen hakikatte kötü de-

— Sen kötü değilsin... Senin muhabbete ihtiyacın var...

gülsün, senin ancak muhabbete ihtiyacın var, değil mi?»

Bir elle tayı okşarken öbürü ile yavaşçacık ahırın anahtarını çevirdi, kapıyı açtı ve içeri kaydı.

Bir saat sonra, Corcina'nın babası bahçeye gelip küçük kızını arıyordu. Ahıra yaklaşırken, kulağına tatlı fısıltılar geldi. Bir an için ağzı açık durakaldı, fakat sonra kendine gelerek acele hıra doğru koştu ve büyük bir endişe ile ahırın kapısını açtı.

Oradaki manzarayı görünce, yüreği ağzına geldi. Corcina samanlar üzerinde oturuyordu, tay ise üstüne eğilip, başı ile yanağını okşuyordu. Corcina, başını kaldırıp babasının tatlı bakışının farkına varınca, kendisi de yumuşayarak «Merhaba baba» dedi. Babası ise telâşla, «Aman kızım, orada ne yapıyorsun? Bu tay seni tekmeleyip, ısırıp öldürebilirdi» diyerek, kendisi de elini yavaşçacık taya doğru uzattı. Tay artık büsbütün değişmiş, kızgınlığı geçmiş ve hiç pahrdı etmeden kuzu gibi, sahibinin kendisini okşamasına müsaade ediyordu. Hattâ, biraz sonra burnunu yanağına sürterek o da sahibini okşuyordu.

Corcina'nın babası, hayretler içinde, «Kızım, bunu nasıl başardın? Ne Ceik, ne de ben bu hayvanı yola getiremedik, halbuki şimdi kuzu gibi uslanmış!» dedi.

Corcina babasına, «Babacığım, iyi ahlâklı bir hayvandır. Sadece muhabbet ve arkadaşa ihtiyacı vardı» diye cevap verdi.

Babası, Hilari'ye baktığı gibi, nihayet Corcina'ya da tatlı ve sevgi ilé bakarak, «Corcina, bu tay senin olsun, ister misin?» dedi.

Corcina, «Aman, babacığım, sahi mi söylüyorsun? Bu tay benim olsa dünyalar benim olur. Ama, sakın bu bir şaka olmasın?» dedi.

«Hayır şaka etmiyorum, kızım Söyle, tayı istiyor musun?» Corcina içini derin derin çekti, başını tayın yelesine soktu ve «Tabii isterim, hem de çok isterim» diye mırıldandı. Sonra tayın başını kollarının arasına alarak onu sıkı sık kucakladı. Babası bunu görünce, bu iki vahşi mahlûkun daima beraber olmalarını tabii bulup, tayı kızına vermekle çok doğru bir karar almış olduğunu anladı. Artık, her ikisi de, gerek kızı gerekse tay, candan bir arkadaş bulmuş, eski yabaniliklerinden az çok vazgeçmiş, saadete kavuşmuşlardı.

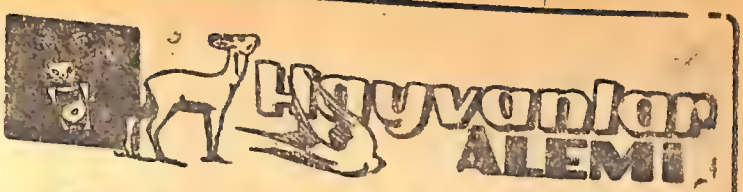

DEVEKUŞU

Kuştur, ama uçmayı unutmuştur

Devekuşunun bir Afrika ve Asya hayvanı olduğunu bilirsiniz. Eskiden Hindistan'da, hattâ Suriye'de de devekuşu varmış. Şimdi yalnız Afrika çöllerinde ve Arabistan'da bulunuyor.

Bu hayvan yabanî bir halde yaşar. Yaban eşeklerinin, zürafaların, ceylân ve karacaların yaşadığı yerlerde, onlara yakın bulunur. Ayağından tepesine kadar boyu 2 metre kadardır. Adı kuştur, ama uçmayı unutmuştur. Fakat o kadar hızlı koşar ki ardından at yetişemez.

Avcılar, devekuşunu kadın şapkalarını süslemekte kullanılan kıymetli tüyleri için avlarlar. Kocaman yumurtaları da süs eyası olarak aranır. İnsan görünce motor gibi koşmağa başlar. Saatte yüz kilometre kadar gidebilir. Tehlike sezince başını kumlara gömüp saklandığını zannettiğini, budala bir hayvan olduğunu söylerler ama bu uydurmadır. Tehlike sezen devekuşu kaçar, zorda kalırsa döğüşür, kendini korur. Hele erkek devekuşu iyi bir döğüşçüdür. Kuvvetli pençelerile kendini çok güzel koruyabilir.

Devekuşunun yumurtalarını kuma bıraktığını, orada yumurtaların güneş sıcağile ısınıp içinden yavrular çıktığını da söylerler. Bu da masaldır. Devekuşu kuluçkaay yatar. Bu müddet kırkiki gündür. Yalnız birkaç devekuşu bir yere yumurtlarlar. Onbeş, onaltı yumurta olunca kuluçka başlar. Gündüzleri dişiler, geceleri erkekler kuluçkaya oturur.

Devekuşuna «uç» demişler, «Ben deveyim, uçamam!» demiş. «Yük taşı!» demişler. «Ben kuşum, yük taşıyamam!» demiş. Bu da hikâye!

Devekuşu insana alıştırılabilir ve sırtında iki insan taşıyacak kadar kuvvetlidir. Bazı meraklıların devekuşuna iki tekerlekli hafif arabalar çektirdikleri görülmüştür.

MAHCUP DEVLER:
DENİZ AYGIRLARI

Deniz aygırları ağırlıkları hemen hemen bir tona varan dev yapılı hayvanlardır. Deniz aygırı ismi İskandinav dillerinden gelme olup cüsse bakımından büyüklüğünü, hem denizde hem de karada yaşadığını anlatır.

Boyunun posunun büyüklüğüne rağmen deniz aygırları mahçuplurlar, kavgadan hoşlanmazlar. Sürü halinde bir arada yaşarlar, biri bir hücuma uğradı mı hep birden yardımına koşarlar. Mecbur oldukları zaman bütün kudretleri ile kavga ederler. Hele ana deniz aygırları yavrusunun hücuma uğradığını gördüğü zaman bir an olsun tereddüt etmez.

Hangi memeli hayvanın en çok dişi vardır?

Güney Amerika'nın dev yapılı armadilloları. Bunların hemen hemen yüz tane dişleri vardır.

EĞLENCE BULMACA

AHMAKLIK

Annesi Ahmed'e birşey anlattı, daha doğrusu söyledi. Ahmet anlamadı. Bunun üzerine annesi kızdı:

— Oğlum, sen söyleneni hiç anlamıyorsun, bu ne ahmaklık!

Ahmet cevap verdi:

— Ne dedin anne, anlamadım!

KAÇ PARASI VARMIŞ?

Iki arkadaş okula gidiyorlardı. Biri sağ cebine elini soktu. Paralarını çıkardı, baktı yine yerine koydu.

Arkadaşı sordu:

— Kaç paran var?

— Bilmiyorum!

— Nasıl olur, şimdi baktın.

— Yerlerinde duruyorlar mı diye bakmıştım.

Bilin Bakalım?

İki yolcu bahse tutuşmuşlar:

— Kimin atı karşı köye daha evvel varırsa ötekinin sahibi bir ziyafet verecek! demişler.

Sonra her ikisi de atlarına binmişler, hayvanlarını olanca hızlariyle koşturmağa başlamışlar.

Yolun ortasında önlerine köyün gün görmüş bir ihtiyarı çıkmış. Onları durdurup sormuş:

— Hayrola evlâtlar, hayvanları niçin böyle çatlatırcasına koşturuyorsunuz?

Delikanlılar işi anlatmışlar. İhtiyar gülümsemiş ve onlara hayvanları yormadan bu işi yapabileceklerini söylemiş ve bir öğütte bulunmuş, ayrılmışlar.

İhtiyar bir aralık arkasına bakmış. Bir de ne görsün? Her iki yolcu bu sefer atlarını karınca yürüyüşü ile, yavaş yavaş sürüyorlar.

Acaba ihtiyar, yolculara nasıl bir öğüt verdi de eski yaptıklarının tersini yapmağa başladılar.

Bilmeceyi çözemezsiniz karşı sayfaya bakınız. Çözümü oradadır.

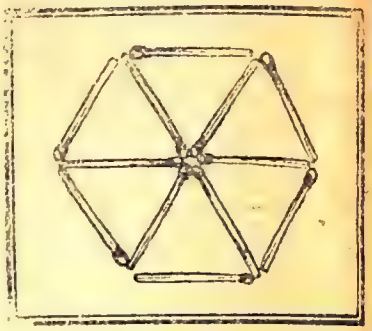

Buradaki 6 üçgenin dört kibritinin yerini değiştirerek iki üçgen ve 4 eşkenar dörtgen meydana getirin.

(Halli karşı sayfada)

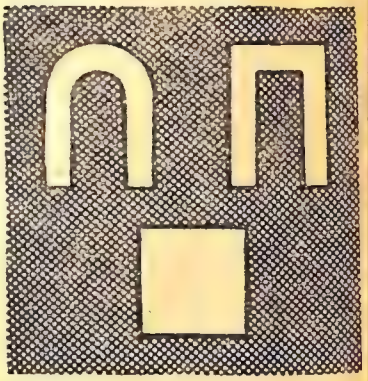

Bu üç delikten de geçebilecek bir cismin şekli sizce nasıl olmalıdır?

(Halli karşı sayfada)

DAHA KARLI

Öğle yemeğini yemek için cimrinin biri bir lokantaya girer ve daha yemeği yemeden garsona sorar:

— Yemeği yiyeceğiz ama kaç para vereceğiz?

Garson — 350 kuruş efendim.

— Ya akşam yemekleri için ne kadar?

— 300 kuruş!

Bu cevap cimrinin pek hoşuna gider ve garsona:

— Öyleyse, der, bana bir akşam yemeği hazırla!

Beraber GÜLELİM

EVE GİTMEMEK İÇİN

İki arkadaş çocuk bahçesinin kumlarında tatlı tatlı oynuyorlardı. Birisinin annesi çağırdı. Ayşe geri döndüğü zaman üzgündü: arkadaşına dedi ki:

— Şimdi büyük bir insan olmayı okadar isterdim ki...

— Neden?

— Annem şimdi eve gidiyor yani gideceğiz, halbuki o vakit burada kalabilirdim.

ZİL

Öğretmen sınıfa yine geç gelen Yılmaz'a:

— Sen neden her gün zil çaldıktan sonra geliyorsun?

— Benim bir suçum yok efendim. Ben okula gelemeden önce zili çalıyorlar.

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

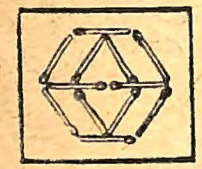

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 58 CİLT: 4
1 TEMMUZ 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

KARŞI SAYFADAKİ BİLİN BAKALIM'IN ÇÖZÜMÜ

İhtiyarın verdiği öğüt şu idi:

— Hayvanlarınızı ne diye koşturup yoruyorsunuz? Atlarınızı değiştirin. Herkes ötekinin hayvanına binsin.

Gençler onun dediğini yaptılar. Bu sefer arkaşdalarının atı geri kalsın diye bindikleri hayvanı mümkün olduğu kadar yavaş sürüyorlar.

HÂRİKA ARAÇ

Bu hârika araçla ilk tecrübede
HER TALEBE RESİM YAPABİLİR.
Talebelere kitap kadar faideli, öğretici, eğlendiricidir. Bedelini gönderenlere postalanır. 25 Krş. Pul mukabili İzahlı BROŞUR gönderilir.
SONERMAN OFİS
P. K. 616 ANKARA

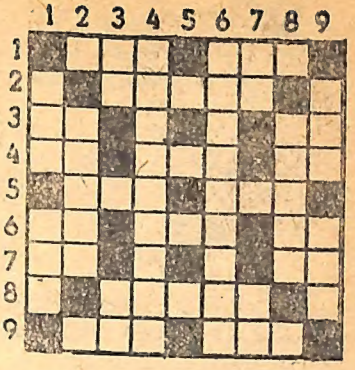

SOLDAN SAĞA:

1 — Bir tane, sene. 2 — Yazı yazma aracı. 3 — Ateş, bir nota. 4 — Reyin tersi, bir göz renginin tersi, sanat. 5 — İçine birşey konur, uzun konçlu ayakkabı. 6 — Bir işaret sözü, avuç içi, vilâyet. 7 — Çok değil, bir sesleniş. 8 — Kara 9 — Yarış kayığı, bir saz.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Uzunluk, erkek. 2 — Bir sayı. 3 — Yama, bir nota. 4 — Çokluk. 5 — İstanbul'un bir semti. 7 — Bir soru edatının tersi, bir soru edatı. 8 — İstanbul'u alan Türk komutanı. 9 — Bir yemiş, Asya'da bir göl.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	K	U	Ş	P	A	L	A	Z	I
2	A	Z	I	■	D	A	M	A	R
3	B	A	K	L	A	V	A	■	G
4	A	K	L	A	M	A	■	L	A
5	K	■	A	V	■	N	A	İ	L
6	U	Ş	■	M	A	T	■	F	A
7	L	A	■	A	Z	A	K	■	M
8	A	D	A	N	A	■	A	S	A
9	K	A	R	A	T	A	V	U	K

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ'ÜN CEVABI

1 - Adam mandolin çalıyor.
2 - Resimdeki kanal Süveyştir.
3 - Resimdeki heykel Buda heykelidir.

KOKMAMASI İÇİN

Öğretmen sözlü yoklama yapıyordu. Fatma'yı derse kaldırmıştı:

— Kızım, koyun etini kokutmamak için ne yapmalı?

— Koyunu sağ bırakmalı efendim.

Dünyanın 4 Köşesinden

Hindistan cevizlerinin altında yaşıyanların kafaları nasıl oluyor da sağlam kalıyor?

Olgun hindistan cevizi ağaçları çok zaman 30 metre yüksekliğinde olurlar ve her sene düzünelerle meyva verirler. İnsan bunu duyunca hindistan cevizi bol bir havalide oturmanın tehlikelerini göz önüne getirebiliyor. Fakat tabiat ana buna da bir çare bulmuş. Hindistancevizleri de olgunlaşınca gündüzleri değil, ancak geceleri kopup düşerler. Sapları ancak geceleri daldan ayrılır. Buna geceleyin yağan çiğin sebep olduğu sanılıyor. Onun için yerliler geceleri hindistan cevizlerinin altına pek yanaşmazlar!

MUSİKİ BİLGİLERİ

TAKSİM NEDİR?

Musikimizin özelliklerinden biri de taksim yapmaktır. Bu, her hangi bir sazı çalan sanatkârın o saz üzerinde o dakikada, içinden doğan nağmeleri, hiç bir notaya istinat etmeden çalması demektir.

Taksim yapmak ve onu dinleyicilere güzel bir şekilde dinletebilmek bir sanat işidir. Bu sebepten taksim yapacak sanatkârın olgun, sazına iyice hâkim ve iyi yetişmiş olması lâzımgelir. Bu da müzik kültürü ile ve doğuştan sanatkâr olmakla kabil olur. Taksim yapmak Türk fasıl musikisine has bir harekettir.

İSMAİL HAKKI BEY

Türk musikisine emeği geçen ve bu yolda bugünkü nesillere güzel melodiler hediye etmiş alaturka bestecileri içinden istidatlı sanatkârlar yetişmiştir. Bu sanatkârlardan biri de İsmail Hakkı Beydir. Eserleri bu gün de fasıl musikimizin kıymetlerindendir.

İsmail Hakkı Bey 1865 yılında İstanbul'da doğmuştur. Babası Raşit Bey de musiki ile meşgul bir zattı. Genç yaşında saray mızıkasına giren sanatkâr orada yetişmiştir. Türk musikisi için her alanda faydalı olmaya çalışmıştır. Kurduğu musiki okulunda kıymetli sanatçılar yetişmiştir. Konservatuarın alaturka bölümünde hocalık etmişitr. Çeşitli eserleri arasında «Bülbül», «Atlı Ases» gibi güzel operetleri de vardır.

1927 yılında İstanbul'da vefat etmiştir.

Nuri Sami KORAL

TARİH YAPRAKLARI

Denizciler Bayramı

1 Temmuz 1926'dan itibaren kendi limanlarımızda yük ve yolcu taşıma hakkını tamamiyle kendi gemilerimize tanıdık. Deniz ticaretimizin gelişmesine sebep olan bu kanunla birlikte 1 Temmuz günü «Kabotaj Bayramı» yapıldı. 1926'dan beri bu bayram her yıl kutlanmaktadır.

Atatürk'ün İstanbul'a gelişi

16 Mayıs 1919'da Kurtuluş Savaşı için İstanbul'dan Samsun'a hareket eden Atatürk, Cumhuriyetin ilânından sonra 1 Temmuz 1927 de İstanbul'a geldi ve çok büyük bir törenle karşılandı.

Barbaros'un ölümü:

Dünya denizcilik tarihinin en büyük kahramanı, Türk Amirali Barbaros Hayrettin Paşa 5 Temmuz 1546 tarihinde, seksen yaşında olduğu halde vefat etti ve Beşiktaş'taki türbesine gömüldü.

Midilli adasının fethi

1462 yılında, Fatih Sultan Mehmet zamanında Midilli adası Cinevizli bir ailenin elindeydi ve bize haraç veriyordu. Midilli Dukası Nicolas Gattilusio bir Türk düşmanıydı. Büyük kardeşi Dominico'yu boğdurarak tahtını ele geçirmiş ve bizim aleyhimize İtalyanlarla gizli anlaşmalar yapmış ve kıyılarımıza saldırmağa başlamıştı. Vezir Mahmut Paşa denizden donanma ile adayı sardı. Fatih de karadan giderek karşıya asker geçirdi. 27 gün süren bir savaştan sonra Midilli adası 3 Temmuz 1462'de elimize geçti.

DÖRT BOYNUZLU BİR GAZAL

Resmini gördüğünüz bu hayvan tarihten önceki çağlar içinde yaşamış bir nevi geyiktir. Gazal adı verilen bu hayvanın başında bugünkü gibi iki boynuz yerine dört boynuz vardı.

Ölümden korkmak doğru mudur?

Ölümden niçin korkarız. Bunun birinci sebebi ölürken çok büyük bir acı duyacağımızı zannetmemizdir. Halbuki doğru değildir. Bir defa insan ölürken hiç acı duymaz. Çünkü insanın ölürken bütün hisleri kaybolmaktadır.

YAMAN İZCİ İLE KABASAKAL AMCA

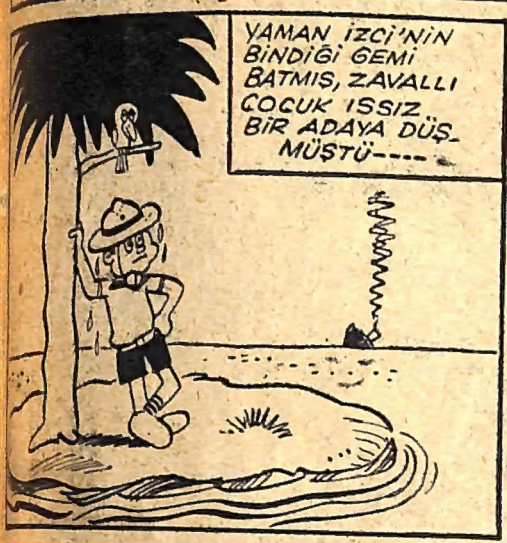

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

YAZ

(OĞUZ ÖZDEŞ'İN YAZISI)